

ньовиробничих тарифних умов оплати праці як чинників підвищення мотивувальної та стимулюючої ролі тарифних систем на підприємствах; удосконалення мотиваційного механізму регулювання міжпосадових окладів, міжкваліфікаційних рівнів оплати праці; обґрунтування вибору найефективніших форм і систем заробітної плати; колективне регулювання заробітної плати.

Здійснюючи побудову або удосконалення організації обліку оплати праці підприємства мають підходити до цього питання обґрунтовано, враховуючи доцільність, використовуючи результати наукових досліджень, передового досвіду.

Список використаних джерел

1. Шилова Т. С., Савчук І. С., Вибивана А. В. Побудова ефективної системи організації обліку і аналізу праці та її оплати [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://intkonf.org/shilova-ts-savchuk-is-vibivna-av-pobudova-efektivnoyi-sistemi-organizatsiyi-obliku-i-analizu-pratsi-ta-yiyi-oplati/>.

2. Семенов Г. А., Андрущенко Л. О. Організація обліку розрахунків з персоналом з оплати праці [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_gum/Dtr_ep/2011_2/files/Econ-02_2011_Semenov_Andrushenko.pdf.

3. Кадацька А. М., Пономаренко О. М. Удосконалення обліку оплати праці в сучасних умовах [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.rusnauka.com/34_NIEK_2012/Economics/74744.doc.htm.

4. Ткаченко Н. Узагальнення методичних підходів до організації обліку оплати праці / Н. Ткаченко // Україна: аспекти праці. — 2010. — №5. — С. 31–36.

Зінович В.Е.,

науковий керівник — **Білозор А. В.**, к. е. н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОСОБЛИВОСТІ ВІДОБРАЖЕННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ В ОБЛІКУ

Прибуток — це найважливіший показник, який засвідчує системну результативність усіх сторін діяльності підприємства (виробництво і реалізація, якість та асортимент, ефективність використання ресурсів, цінова політика та ін.). Водночас, кінцевий фінансовий результат є базою нарахування податку на прибуток. Підприємства, які дотримуються загальної системи оподаткування, згідно із чин-

ним законодавством повинні обов'язково вести бухгалтерський облік і розрахунки для визначення об'єктів оподаткування.

Розгляду та вирішенню проблемних питань, пов'язаних із визначенням податку на прибуток за правилами бухгалтерського і податкового обліку, присвячено роботи таких вітчизняних учених, як: О. А. Касич та І. В. Ткаченко [1], О. Ф. Кирилюка і Л. І. Стаднік [2], О. Кисильової [3], О. В. Ковальчук [4], Л. Г. Ловінської [5] та ін.

Фінансовий результат — це інтегрований показник, який визначається у процесі порівняння доходів від усіх видів діяльності підприємства і витрат на їх створення. Визначення бухгалтерського прибутку дозволяє уявити реальний фінансовий стан підприємства. При формуванні кінцевого фінансового результату, який є базою визначення податку на прибуток, відповідно до вимог бухгалтерського обліку (зокрема, НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»), суб'єкт господарювання має можливість впливати на його остаточний розмір, тому що бухгалтерський облік є більш варіативним при виборі форм його ведення (наприклад, через методи нарахування амортизації, методи списання запасів та ін.), і, окрім того, він не піддається тотальній перевірці. Після оподаткування у розпорядженні підприємства залишається прибуток, розмір якого власник зазвичай зацікавлений обмежити, адже чим більший прибуток, тим більший розмір податку на прибуток необхідно сплатити до бюджету, і навпаки. Але з другого боку, власник зацікавлений отримати більший розмір кінцевого фінансового результату, оскільки він є джерелом як його доходів (дивідендна політика), так і реінвестування коштів у діяльність підприємства, а також одним із критеріїв привабливості підприємства для інвесторів. Окрім цього, при визначенні облікової політики у сфері формування і використання кінцевого фінансового результату власник підприємства повинен керуватися не тільки своїми інтересами, а й враховувати інтереси найманих працівників, які зацікавлені у збільшенні своїх доходів у вигляді заробітної плати та участі у прибутках.

Наявність податкового і бухгалтерського підходів до обчислення величини прибутку спричиняє розбіжності в системах контролювання за формуванням фінансових результатів для власника підприємства. У бухгалтерському обліку при визначенні податку на прибуток власник (або інший внутрішній суб'єкт контролювання) повинен керуватися П(С)БО 17 «Податок на прибуток» [6], де описано методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про витрати, доходи, активи і зобов'язання з податку на

прибуток та її розкриття у фінансовій звітності, а також ПБО «Податкові різниці» [7], де визначено методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про податкові різниці та її розкриття у фінансовій звітності. У податковому обліку правила обчислення податку на прибуток регулюються Податковим кодексом (Розділ III. Податок на прибуток підприємств) [8].

Інформаційною базою контролювання фінансових результатів з метою визначення податку на прибуток у бухгалтерському обліку виступає ф. №2 «Звіт про фінансові результати» («Звіт про сукупний дохід»), де відображаються дані щодо доходів і витрат, які формують чистий фінансовий результат, і, відповідно, дані щодо розміру витрат (доходів) з податку на прибуток (рядок 2305), сукупного доходу, податку на прибуток, пов'язаного з іншим сукупним доходом (рядок 2455). У податковому обліку такою інформаційною основою контролювання є Податкова декларація з податку на прибуток підприємства, у якій зосереджуються дані щодо доходів і витрат, які враховуються при визначенні об'єкта оподаткування [9].

Сьогодні існують численні фактори та випадки, через які виникають тимчасові податкові різниці. На виникнення тимчасових податкових різниць впливають відмінності в підходах до визначення показників фінансової звітності та податкової декларації з податку на прибуток [9]:

а) при складанні фінансової звітності тимчасові податкові різниці визначаються у частині різниць між оцінкою активів і зобов'язань згідно із П(С)БО та податковим законодавством;

б) при складанні податкової декларації з податку на прибуток тимчасові податкові різниці визначаються у частині різниць між оцінкою і критеріями визнання доходів і витрат згідно із П(С)БО і податковим законодавством.

Таким чином, єдині підходи до обчислення об'єкта оподаткування у сфері бухгалтерського та податкового обліку дадуть можливість, по-перше, створити єдину інформаційну базу для контролювання за формуванням фінансових результатів у податкових розрахунках; по-друге, уніфікувати заповнення фінансової звітності (Баланс (Звіт про фінансовий стан), Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід), примітки до річної фінансової звітності) й податкової декларації.

Список використаних джерел

1. Касич О. А. Відмінності встановлення фінансового результату в бухгалтерському та податковому обліках / О. А. Касич,

І. В. Ткаченко // Актуальні проблеми економіки. — 2011. — № 2(116). — С. 185–191.

2. Кирилюк О. Ф. Проблеми бухгалтерського обліку, пов'язані із податковим законодавством, та шляхи їх вирішення / О.Ф. Кирилюк, Л.І. Стадник // Реформування обліку, звітності та аудиту в системі АПК України: стан та перспективи. Ч. І. Проблеми адаптації бухгалтерського обліку АПК України до міжнародних правил та вимог; за ред. П.Т. Саблука, М.Я. Дем'яненко, В.М. Жука. — К. : Інститут аграрної економіки, 2003. — С. 78–79.

3. Кисельова О. Концептуальні засади реформування податку на прибуток // Бухгалтерський облік і аудит. — 2005. — № 2. — С. 37–42.

4. Ковальчук О. В. Гармонізація бухгалтерської та податкової методики обліку оподаткованого прибутку / О. В. Ковальчук // Економіка та держава. — 2008. — № 3. — С. 42–43.

5. Ловінська Л. Г. Розрахунок податкових різниць за даними бухгалтерського обліку / Л.Г. Ловінська // Вісник податкової служби. — 2007. — № 11(438). — С. 32–35.

6. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 17 «Податок на прибуток» [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства фінансів України від 28.12.2000 № 353. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.

7. Положення бухгалтерського обліку «Податкові різниці» [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства фінансів України від 25.01.2011 № 27. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>.

8. Податковий кодекс України від 01.01.2011 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. — Режим доступу : zakon.rada.gov.ua/go/2755-17.

9. Мельник Т. Ю. Інформаційні аспекти контролювання фінансових результатів у бухгалтерському обліку і податкових розрахунках // Економічний часопис ХХІ. — 2013. — № 9-10(2). — С. 67–70.

Казанівська О. Т.,

науковий керівник — **Михайленко О.В.**, к.е.н., доцент
Національний університет харчових технологій, м. Київ

ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Створення нових і функціонування існуючих підприємств вимагають ефективних підходів до системи управління їх фінансово-